

Az EU jelen formájában ártalmas Európának

2024 május 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

A FELSZÍN ALATT – Tíz pontban arról, hogy miért esik szét az egykori béke szigete darabjaira.

2023. március 20-án megjelent egy cikkem lapunkban, melynek címe az volt: [Az EU megtagadta a békét és a](#)

[jólétet](#). Alcíme: A háború megmutatta, hogy az unió ebben a formájában elveszítette létjogosultságát. A következőket írtam akkor:

„Valamikor kilenc-tíz évvel ezelőt, talán 2013-ban vagy 2014-ben, Brüsszelben jártam, az Európai Parlamentben töltöttem el néhány napot, ismerkedve az ottani magyar képviselők munkájával, s ennek kapcsán beszélgettem Surján László KDNP-s EP-képviselővel az irodájában, aki akkor, ha jól emlékszem, még az EP alelnöke volt. (Lehet, hogy már nem emlékszik erre a találkozónkra.) Azt kérdeztem tőle, mi az igazi értelme, lényege az Európai Unió létének?

Akkor azt válaszolta nekem: két dolog. Az egyik, hogy a második világháború borzalmi után békét adott Európának, s a jugoszláv belháborúkat leszámítva ez a béke – beszélgetésünk idején – lassan 70 éves volt. És ez nagy érdem. A másik: a jólét, az egzisztenciális biztonság megteremtése az európai – unió – polgárok számára. Ez a kettő az igazi értelme az uniónak, s addig van értelme létezésnek, amíg e kettőt garantálni tudja.

Hogy állunk most?

2022. február 24-e óta ismét háború van Európában, s ez nem kis államok belháborúja, mely könnyen lokalizálható: itt nagyhatalmak állnak egymással szemben ismét, tehát fennáll újra a veszélye az eszkalálódó, világháborúvá is fajulható háborúnak. S mit tesz ebben a helyzetben az unió? Az Egyesült Államok, illetve a mögötte álló davosi elit érdekeit kiszolgálva közvetetten részt vesz a háborúban, tehát szítja azt, ahelyett, hogy minden erővel béketárgyalásokat sürgetne a maga összes erejével. Vagyis béke helyett a háborút folytatja.

Másfelől: az unió az elmúlt egy év során – többek között éppen a szankcióival – folyamatosan gyengíti a jólétet, egyre nehezebb helyzetbe hozza az európai középosztályt, a szemünk láttára omlik össze recsegve-ropogva a valaha csodált nyugat-európai jóléti állam. Svédországban az emberek már meggondolják, hogy hányszor zuhanyozzanak egy héten...

Az unió azt tagadta meg, amit ér: a békét és a jólétet. Mi maradt belőle? És akkor minek van? Kell egy új szövetség.”

Amióta megírtam ezt a cikket arról, hogy az unió legfontosabb célja az Európai Szén- és Acélközösség 1951-es megalakítása óta a béke és jólét megteremtése volt, azóta sokan ugyanezt hangoztatják, aminek én persze nagyon örülök, hogy segíthettem ennek megértésében.

De ez nem minden.

Van ennél rosszabb dolog ma már: az mégpedig, hogy az Európai Unió nem az európai emberek érdekeit képviseli, hanem az amerikai demokraták, a háborúpártiak, a NATO, a davosi elit (WEF, Világgazdasági Fórum), valamint a globális gazdasági és pénzügyi elitek – bankárdinasztiák, hozzájuk kötődő egyéb globális pénzügyi és nem pénzügyi cégek – érdekeit.

Ez pedig elfogadhatatlan, de van még ennél több is.

Az a tény, hogy az unió meghatározó intézményeit immáron tizenkétezer lobbista cég, NGO veszi körül, hálózta be, és meghatározó szerepet játszik abban, hogy milyen döntések születnek a bizottságban vagy a parlamentben. Az átláthatóságnak pedig komoly hiányosságai vannak. Az Európai Számvevőszék – mely még megőrzött valamit a függetlenségéből – jelentést adott ki erről a helyzetről, a lobbicégek tevékenységéről. Ebben megállapítják, hogy az átláthatósági szabályok hiánya a lobbisták és cégek indokolatlan befolyásolásához, tisztességtelen versenyhez és korrupcióhoz vezethet – és ez szerintem már régen a valóság, s nem csak egyfajta veszély.

De még ez sem minden: tudják, hogy e tizenkétezer lobbistát kik támogatják?

A válasz nem lesz kimerítő, csak lényegre törő: a támogatók között szerepel a Rockefeller Alapítvány (2022-ben 715 millió euró támogatás), a Bill & Melinda Gates Alapítvány (2022-ben 2,3 millió euró támogatás), és hát természetesen a Soros-alapítványok hálózata (itt a támogatások mértéke csillagászati). Gondoljuk el, az elzár két alapítvány csak egy évben ennyit szánt a számukra kedves lobbistáknak. A Rockefeller Alapítvány azt vallja be, hogy a szegényeken segít és a zöldügyek megoldásában, a Gates Alapítvány pedig természetesen a vakcinák és vírusok világában „aktív”. Tudjuk. A Soros-alapítványok külön világ, nincs mit beszélni róluk.

Kérdezem tehát: kik vezetnek az uniót jelen pillanatban? De hagyjuk ezt is. Röviden, pontokba szedve leírom, miért gondolom azt, hogy az unió jelenlegi formájában széthadhat, megérett a megszűnésre.

Egy: ostoba módon részt vesz egy háborúban, amely kizárólag veszteséget és romlást hoz az európaiakra. Teszi mindezt azért, mert nem önálló, nem szuverén, a döntéseket mások hozzák meg felette, röviden szólva a „nagyfiúk”. (Az Egyesült Államok mélyállama, a davosi elit, bankárdinasztiák, gigacégek és globális pénzintézetek.)

Kettő: egy elképesztően káros migrációs paktumot fogadott el, amely széttrombolja Európa eredeti arculatát, kulturális tartását, szokásait, s végül elmerül egy iszlám kultúrában és vallásban, legfeljebb rekvizitumként marad meg néhány emlék belőle.

Három: a brüsszeli elit nyilvánvalóan gőzerővel dolgozik azon, hogy létrehozza Jean Monnet és más globalista „alapító atya” eredeti tervét, az Európai Egyesült Államokat (Churchill nevezte ezt így először 1946-ban Zürichben), amelyben a tagállamok minden szuverenitása elveszik a Római Birodalom mintájára. (Az Egyesült Államok sem jó példa, annál rosszabb lesz a helyzet, mert a brüsszeli elit igazi birodalmat akar, európai kormánnyal, miniszterekkel, európai jogokkal és európai bírósággal stb., míg az amerikai államoknak még vannak jogosultságaik.) Ennek része a támogatási pénzek kifizetésének önkényes feltételekhez kötése: a helyreállítási alap után gőzerővel dolgoznak már most azon, hogy az eddig érintetlen kohéziós alapokat is mindenféle teljesítési feltételekhez kössék, el is nevezték ezt „reformkondicionalitásnak”.

Tehát már a pénzért sem lesz érdemes taposnunk, mert azért cserébe meg kell alázkodnunk és oda kell adnunk a szuverenitásunk maradékait is.

Négy: az unió elitje simán elfogadja a zöldideológiát; a Green Deal alapján tulajdonképpen egy bizonyítatlan, s meggyőződésem szerint hamis klímaelmélet alapján tönkreteszi a saját iparát és mezőgazdaságát.

Öt: nem védi meg alapját, a keresztény vallást és értékrendet, s talán ez a legnagyobb bűn, amit elkövethet. Nem áll ellent annak, hogy egyfajta szinkretista valláspótlék jöjjön létre az iszlámból és a kereszténység maradékaiból. S nem védi igazán a keresztény embereket sem (kivéve Magyarországot).

Hat: tudomásul veszi, hogy a WHO, vagyis az ENSZ Egészségügyi Világszervezete, élén a kommunisták erkölcösségét idéző Tedrosz Adhanom Gebrejeszusszal, egyszerre teljhatalomra tegyen szert a vírus-, pandémia- és vakcinaügyekben az összes állam felett, beleértve ebbe az unió 27 tagállamát, s ezzel a nemzeti szuverenitás egy lényeges részét dobja oda a globalistáknak. (Japánban most volt óriási tüntetés a WHO ellen.)

Hét: beengedi, elfogadja, tudomásul veszi a gender- és LMBTQ-ideológiát, sőt arra próbálja kényszeríteni a tagállamokat, hogy mindenki vezesse be a saját jogrendjébe az ebből következő jogszabályokat. (Most fogadta el az EP az abortuszt mint emberi jogot.)

Nyolc: nem áll ellen a davosi elit, a svájci Nemzetközi Fizetések Bankja és más globális pénzügyi szervezet szándékának, mely szerint a készpénzt, emberi szabadságunk alapvető garanciáját megszüntessék.

Kilenc: a brüsszeli elit látványos módon korlátozza a sajtó- és médiaszabadságot, az önálló véleménynyilvánítás, a szólásszabadság jogát, hivatkozva arra az ostobaságra, hogy fel kell lépni a „diszkrimináló, rasszista” stb. nézetek ellen.

Tíz: nem lép fel kellőképpen a WEF és Yuval Noah Harari filozófus transzhumanista tervei ellen, amely a gép és az ember egyfajta egyesítését tűzte ki célul, megszüntetve ezzel végleg „emberi arcunkat”.

Mit mondjak még ezek után? Nem tudom a módját, nem tudom a konkrét megoldást, csak egyet tudok: ha a június 6–9. közötti európai parlamenti választások nem hoznak komoly áttörést a szuverenisták javára, akkor sorsdöntő időszak jön el az unió és Európa történetében. Itt jelzem, hogy a legfrissebb felmérések szerint Ausztriában egyre többen fordulnak el az uniótól.

Tudom, egyedül vagyok az unióval kapcsolatos radikális véleményemmel. De az idő mindig segítőtárs. Ebben hiszek.

Fricz Tamás - www.magyar nemzet.hu

Ajánló